

ρίξιμο

ρίξιμο, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. ρίχνω + κατάλ. -ιμο], ό,τι ρίχνει κανείς με μια κίνηση, η ριζιά και, κατ' επέκταση, η βολή, ο πυροβολισμός: «το κάθε ρίξιμο των ζαριών του ήταν εξάρες || στο δεύτερο ρίξιμο πέτυχα το στόχο μου». **2.** η αδικία σε βάρος κάποιου, ιδίως σε συναλλαγή ή σε διαπραγμάτευση, η εξαπάτηση, η ριζιά: «μην του 'χεις καμιά εμπιστοσύνη, γιατί το μυαλό του το 'χει συνέχεια στο ρίξιμο». **3.** το γκρέμισμα, ιδίως τοίχου ή παλιού σπιτιού: «το ρίξιμο αυτού του σπιτιού είναι απαραίτητο, γιατί πρέπει να περάσει από δω ο καινούριος δρόμος». **4.** λέγεται σε περίπτωση που κάποιος καταφέρνει να πείσει κάποιον άλλον, ιδίως γυναίκα, να υποκύψει στους σκοπούς του, στις επιθυμίες του, να κάνει ό,τι αυτός θελήσει: «πρόσεχε τον τάδε, γιατί είναι μάνα στο ρίξιμο και θα ξεγελαστείς χωρίς να το καταλάβεις». **5.** λέγεται στην περίπτωση που δεν πάμε στο ραντεβού που έχουμε με κάποιον, που τον αφήνουμε μάταια να περιμένει, το στήσιμο: «από σένα δεν περίμενα τέτοιο ρίξιμο!»·

- το ρίξιμο του παιδιού, η έκτρωση: «το ρίξιμο του παιδιού κρίθηκε απαραίτητο απ' τους γιατρούς, γιατί υπήρχε σοβαρό πρόβλημα στην εγκυμοσύνη της»·

- το ρίξιμο των χαρτιών, η χαρτομαντεία: «όλες οι τσιγγάνες είναι μάνα στο ρίξιμο των χαρτιών».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας